

خیر

جایزه شرکت کرده‌ای برای کارمندانی که صاحب فرزند می‌شوند

یک شرکت ساختمانی در کره جنوبی به هر کارگری که بچه‌دار شود، مبلغی حدود ۷۰ هزار یورو می‌پردازد. به این امید که به حل مشکل نرخ پایین زاد و ولد در این کشور کمک کند.

این شرکت در حال حاضر در مجموع ۴ میلیون و ۸۰۰ هزار یورو یک‌جا به کارمندانی که از سال ۲۰۲۱ بچه به دنیا آورده‌اند، پرداخت کرده است. از این میان می‌توان به دو خانواده با دو فرزند که هرکدام حدود ۱۳۸ هزار یورو در جلسه سال نو در اوایل این ماه دریافت کردند، اشاره کرد.

هان دونگ‌هون، وزیر دادگستری کره جنوبی در دسامبر گذشته گفته بود که این کشور به دلیل بحران جمعیتی در خطر انقراض جمعیتی است. جنگ کیون لی، بنیان‌گذار این گروه ساختمانی به نام بویونگ، در جلسه کارکنان گفت: «اگر وضعیت کنونی نرخ پایین زاد و ولد ادامه یابد، ما با یک بحران وجودی ملی، مانند کاهش نیروی کار و کمبود نیروی انسانی دفاعی لازم برای امنیت ملی مواجه خواهیم شد.»

نرخ تولد در کره جنوبی بیش از پیش کاهش یافته و این مسئله نگرانی مقام‌های این کشور را به همراه داشته است. سیاست‌های دولتی تاکنون نتوانسته منحنی زاد و ولد را در این کشور معکوس کند. نرخ باروری در این کشور کمترین میزان در جهان است و به‌طور متوسط ۰.۷۸ فرزند برای هر زن برآورد می‌شود. با این حال دولت کمک هزینه عاقله‌مندی، شمار مهد کودک‌ها و حتی مدت مرخصی والدین برای به دنیا آمدن نوزادان را افزایش داده است.

پیش‌بینی کارشناسان این است که شرکت‌های بیشتری در این کشور چنین طرح‌هایی را اجرایی کنند. در همین زمینه، گروه‌ال جی مرخصی والدین را بیشتر کرده که می‌تواند تا دو سال طول بکشد و سه روز مرخصی استحقاقی به کارمندانی که تحت درمان ناباروری هستند اختصاص داده است.

بحران جمعیتی در کره جنوبی؛ یک شرکت به کارمندان خود به ازای تولد هر فرزند ۷۰ هزار یورو پاداش می‌دهد.

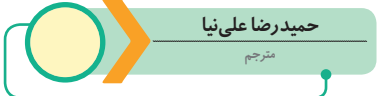
اینسپل بی، رئیس مؤسسه «جمعیت شبه‌جزیره کره برای آینده» که در حوزه تلاش برای افزایش جمعیت در این کشور فعالیت می‌کند در این خصوص می‌گوید: «یکی از بزرگ‌ترین نیازها برای شرکت‌ها نیروی کار است و جمعیت پایین باعث می‌شود آن‌ها برای استخدام نیرو با مشکل روبه‌رو شوند. جنبه دیگر ماجرا این است که این شرکت‌ها، این سه مشتری و مصرف‌کننده هم احتیاج دارند، چیزی که در کره در حال ناپدید شدن است.»

سمی هونگ مدیر، منابع انسانی شرکت بویونگ که مبالغ مذکور را به کارمندانش داده است، توضیح می‌دهد: «ما پس از دریافت این مبلغ به بچه دومی فکر می‌کنیم که تا به حال در باره‌اش برنامه‌ریزی نکرده‌ایم. من خوشبین هستم که این مشوق‌ها به همکاران ما ن در شرکت انگیزه بیشتری دهد. این یک سیاست تشویقی غیرمتعارف است. در نتیجه فکر می‌کنم بسیاری از کارمندان به فکر تجدیدنظر در برنامه‌ریزی‌های خود هستند و شاید هم مانند ما به فرزند دوم بیندیشند.»

ارائه مبلغ به اندازه‌ای که بویونگ به کارمندانش پرداخت کرده در کره یی سابقه است. با این حال، گزارش‌ها حاکی از آن است که چندین شرکت دیگر کشور اخیراً طرح‌های جدیدی را برای تشویق زایمان و تأمین رفاه کارکنان ارائه کرده‌اند. آن‌ها معتقدند همکاری دولت برای حمایت بیشتر از کارمندان ضروری است.

کارشناسان بر این باورند که فرهنگ کار و تقسیم عادلانه والدین بین زنان و مردان نیز بسیار مهم است. پاداش یک‌باره نمی‌تواند همه مشکلات را حل کند. بی در این خصوص بیان می‌کند: «شما می‌دانید که تربیت کودک کاری نیست که در یک روز بتوان آن را انجام داد و باید تا زمانی که کودک حداقل ۲۰ساله می‌شود، روی این کار تمرکز کنید. من از جوانان پرسیده‌ام که آیا مایل به بچه‌دار شدن هستند یا خیر و آن‌ها پاسخ دادند مطمئناً اگر از حمایت مالی برخوردار شوند، این کار را خواهند کرد.» در عین حال، همه چنین نظری ندارند و برخی حتی با وجود پول هم حاضر به بچه‌دار شدن نیستند. موضوعات دیگر مؤثر در این روند تغییراتی که به‌واسطه آن‌ها حضور کودک زندگی والدین را تحت تأثیر قرار می‌دهد، ممکن است به مانی‌عی جدی‌تر برای عملی کردن این تصمیم تبدیل شود.

جهان

گزارش

جوانان آمریکای لاتین، در بحبوحه گذار به اقتصاد دیجیتال، با چالش‌های شغلی زیادی مواجه هستند که مشخصه آن نابرابری، بی‌ثباتی و نرخ بالای بیکاری است. هوش مصنوعی که تهدیدی برای جایگزینی نقش‌های سنتی محسوب می‌شود، نیازمند مهارت‌های جدید سازگاری و انعطاف‌پذیری است. دسترسی به این مهارت‌ها در کنار مهارت‌های دیجیتال برای پیوستن به بازار کار جدید ضروری است اما در این مسیر موانع زیادی بر سر راه جوانان قرار دارد که مهم‌ترین آن‌ها عدم دسترسی عادلانه به آموزش و زیرساخت‌ها، و دیگری بی‌ثباتی کاری در اشکال نوظهور محسوب می‌شود. گزارش پیش رو به مسئله اشتغال جوانان در دنیای دیجیتال امروز، با تأکید بر آمریکای لاتین، می‌پردازد.

همان‌طور که اقتصاد به‌طور روزافزون در حال دیجیتالی شدن است، جوانان آمریکای لاتین خود را در چهارراهی می‌بینند که با تضادهای اقتصادی و اجتماعی مشخص شده است. جوانان نسل هزاره و جوانان نسل زد که نمایندگان نیروی کار همیشه در حال رشد هستند، در کانون تحول دیجیتال قرار دارند؛ تحولی که در آن نابرابری‌ها، غیررسمی بودن کار و نیاز به انطباق با ظهور هوش مصنوعی (AI) چالش‌های مهمی را ایجاد می‌کند.

مشکل لاتین‌تباران

فرانچسکو کارلا، متخصص منطقه‌ای آمریکای لاتین و کارائیب در سازمان بین‌المللی کار، می‌گوید: «چالش‌های عصر دیجیتال تأثیر عمیقی بر واقعیت اقتصادی جوانان در منطقه دارد. این چالش‌ها حفاظت از داده‌های شخصی کارگران تا نیاز فوری به ایجاد حاکمیت بین‌المللی بر پلتفرم‌های دیجیتال و مقررات دور کاری را شامل می‌شود.» علاوه بر این، نیاز روزافزون به کسب مهارت‌های دیجیتال، که با همه‌گیری کووید-۱۹ تسریع شد و به‌ویژه تأثیرش بر جوانان بیشتر بود، نیازمند اقداماتی برای مهار بی‌ثباتی نیروی کار در منطقه‌ای است که قبلاً تحت تأثیر نرخ بالای بیکاری و غیررسمی بودن کار یا بی‌ثباتی کاری قرار گرفته است. نالی دومینگز، عضو کمیته جوانان کارگر قاره آمریکا(CITA)، دراین باره می‌گوید: «نابرابری‌ها در آمریکای لاتین، به‌ویژه در زمینه افزایش دیجیتالی‌شدن و بر بستر افزایش کاربرد هوش مصنوعی، تأثیر قابل توجهی بر وضعیت اشتغال جوانان دارد. این منطقه از لحاظ گنجچاندن جوانان در بازار کار عقب مانده است، به‌طوری‌که آن‌ها نه تنها در زمینه کارایی با موانعی روبه‌رو هستند، بلکه برخلاف کارگران مسن‌تر، در مشاغلی که کار می‌کنند غیررسمی یا بی‌ثبات هستند.» براساس گزارش کمیسیون اقتصادی سازمان ملل متحد، بخش آمریکای لاتین و حوزه کارائیب (ECLAC)، حداقل ۲۳ درصد از جوانان آمریکای لاتین نه درس می‌خوانند و نه کار می‌کنند. این در حالی است که تقریباً ۱۶ درصد از نوجوانان نیز به مدرسه

نمی‌روند. همچنین نرخ بیکاری در میان جوانان در اکثر کشورهای منطقه تقریباً سه برابر بیشتر از افراد مسن است. حدود ۵۳٫۴ درصد از جوانان ۱۵ تا ۲۹ ساله نیز تحت تأثیر غیررسمی بودن کار قرار دارند که چرخه فقر و نابرابری را در منطقه تداوم می‌بخشد.

به گفته دومینگز، نابرابری در دسترسی به آموزش در منطقه جوانان زیادی را از آموزش با کیفیت محروم می‌کند تا نتوانند برای مشاغل آینده، به‌ویژه مشاغل مرتبط با فناوری، آماده شوند. بدون اینس مهارت‌های دیجیتال، آینده‌ای که در انتظار آن‌هاست به احتمال زیاد با عدم اطمینان، ناامنی شغلی و طرد اقتصادی همراه خواهد بود. بر این اساس، دیجیتالی‌شدن کار می‌تواند نابرابری‌های موجود را عمیق‌تر کند، زیرا افرادی که دسترسی محدود به فناوری و آموزش دیجیتال‌ی دارند با موانع بیشتری برای مشاغل با کیفیت روبه‌رو هستند. این مسئله می‌تواند شکاف بین جوانانی را که به فرصت‌های دیجیتال دسترسی دارند و کسانی که از این فرصت بی‌بهره‌اند بیشتر کند.

بی‌ثباتی در عصر دیجیتال

فرانچسکو کارلا از سازمان بین‌المللی کار می‌گوید: «جوانان منطقه با افزایش وقفه‌های شغلی مواجه هستند که تا حدودی می‌تواند به ورود و خروج مداوم آن‌ها از کار نسبت داده شود. این افزایش بی‌ثباتی شغلی ارتباط نزدیکی با سطح بالای مشارکت آن‌ها در کارهای غیررسمی دارد که اغلب بابی‌ثباتی کاری و مهارت‌های پایین مشخص می‌شود، او هشدار می‌دهد: «این بی‌ثباتی در اشتغال، توانایی جوانان برای کسب مهارت‌های لازم برای آینده حرفه‌ای‌شان، ازجمله مهارت‌های دیجیتال، را به خطر می‌اندازد. وضعیتی که به‌نوبه خود نه تنها این افراد را نسبت به یک آینده حرفه‌ای کم‌توقع می‌کند، بلکه آن‌ها را آسیب‌پذیرتر می‌سازد.»

به‌عنوان مثال، آمارها نشان می‌دهد در بولیوی، اکثریت جوانان که در گروه فعال اقتصادی قرار دارند (۵۲درصد)، آب‌وهوای مطرح می‌شود؛ تغییرات آب‌وهوایی چه نقشی ۱۴ ساعت در شبانه‌روز در مشاغل بی‌ثبات و بدون هیچ حق

سازمان جهانی آب‌وهوا بررسی کرد

موج گرمای کشنده در مکزیک

دما تا ۲ درجه سانتیگراد بیشتر شده است.
او در ادامه می‌گوید: «براساس این تحلیل می‌توان گفت هم‌اکنون در اوج بحران هستیم. در سال ۲۰۰۰ انتظار می‌رفت که چنین گرمای شدیدی در منطقه در ماه‌های مه و ژوئن هر ۶۰ سال یک‌بار رخ دهد. یعنی یک فرد فقط یک‌بار در طول زندگی خود باید با این سناریو روبه‌رو شود. اما با تکرار شدن زمین‌لرزه می‌شود که این دما هر ۱۵ سال تکرار شود. این بدان معناست که یک فرد در طول زندگی خود پنج تا شش بار دمای بالا و کشنده را تجربه خواهد کرد.»

آمریکای مرکزی

دانشمندان می‌گویند که گرمای شدید منطقه توسط عوامل متعددی ایجاد شده است. گزارشی در این زمینه بیان می‌کند: «این منطقه در احاطه یک چتر بزرگ با فشار بالای هوا قرار گرفته است که به‌عنوان گنبد حرارتی شناخته می‌شود. در این میان، مکزیک خشکسالی‌ای را تجربه می‌کند که اجازه رطوبت به خاکش را نمی‌دهد. این امر چیزی را ایجاد خواهد کرد که یک حلقه بازخورد شناخته می‌شود. یعنی گرما خشکسالی را بدتر می‌کند، و به نوبه خود گرمای بدتری را ایجاد می‌کند. علاوه بر این، هر دو اقیانوس آرام و اطلس دمای سطحی بالاتر از میانگین را ثبت کردند، که منجر به افزایش رطوبت خواهد شد. این امر با توجه به شرایط جغرافیایی منطقه افزایش دما و سختی بیشتر را به دنبال دارد.»

اما چیزی که این وضعیت را مهلک کرد این است که هیچ سیاست، برنامه سازگاری یا آمادگی برای مقابله با چنین

● یکشنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۳ ● شماره ۴۴۱

جوانان آمریکای لاتین و چالش اشتغال در عصر دیجیتال

تا اطمینان حاصل شود که همه می‌توانند برای حقوق جدید در فضای کاری نو نقش داشته باشند. دومینگز معتقد است دسترسی به آموزش و منابع مورد نیاز برای پیشرفت در اقتصاد دیجیتال بسیار مهم است. گزارشی از سازمان بین‌المللی کار در این باره بیان می‌کند که تحولات فناورانه می‌تواند چالش‌هایی را که جوانان آمریکای لاتین در بازار کار با آن مواجه بودند تشدید کند. شکاف‌های دیجیتال یا دسترسی محدود به زیرساخت‌های کافی نقش کلیدی در توانایی جوانان برای دسترسی به مشاغل حرفه‌ای، به‌ویژه در مناطق روستایی، ایفا می‌کند؛ تاجایی که دسترسی به اینترنت هنوز یک امتیاز خاص است.

در عصر دیجیتال، شاهدیم که نرخ بیکاری جوانان بالاتر رفته است. شاید باور داشته باشید که عصر دیجیتال باید به ما کمک کند تا این شکاف را کاهش دهیم، اما این‌طور نیست. اگرچه جوانان بیش از همیشه به اینترنت، برنامه‌ها و سایر ابزارهای دیجیتال متصل هستند، این اتصال به فرصت‌های شغلی تبدیل نمی‌شود. آن‌ها بیشتر وقت افراد را می‌گیرند اما بیکاری هنوز بسیار زیاد است.

وضعیت بازار کار دیجیتالی‌پیش روی جوانان تحت تأثیر ظهور هوش مصنوعی قرار گرفته است. خطر در جایی نهفته است که هوش مصنوعی می‌تواند کارایی را از برخی جهات بهبود بخشد اما هم‌زمان جایگزین نقش‌های خودکار می‌شود. با توجه به عدم قطعیتی که این امر برای آینده شغلی ایجاد می‌کند، جوانان آمریکای لاتین نیاز فوری به توسعه مهارت‌های سازگاری و انعطاف‌پذیری دارند که آن‌ها را قادر می‌سازد با بازار کار دائماً متحول کنار بیایند. ورود جوانان بیشتر به بازار کار دیجیتال اطمینان از دسترسی آن‌ها به مشاغل مناسب با دستمزد منصفانه، شرایط کار ایمن و حمایت اجتماعی کافی را از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌کند. دومینگز می‌گوید: «این هدف را می‌توان از طریق ارتقای سیاست‌ها و مقرراتی که رسمی کردن اشتغال در پلتفرم‌های دیجیتال و اجرای مؤثر حقوق کار موجود را تشویق می‌کند به دست آورد.» از طرفی، موضوع مهم حفاظت از اطلاعات شخصی کارگران نیز در میان است. ما می‌دانیم که شرکت‌های پلتفرم دیجیتال داده‌های زیادی را در مورد کارگران و مشتریان جمع‌آوری و استفاده می‌کنند. داده‌های شخصی، ردیابی حرکت، ارزیابی‌ها و غیره در این حوزه قرار دارند. این اطلاعات برای اصلاح الگوریتم‌های یادگیری ماشینی پلتفرم‌ها استفاده می‌شود. اگر کارگران استانداردهای تعیین‌شده توسط آن الگوریتم را رعایت نکنند، می‌تواند از ارائه کار به آن‌ها جلوگیری کند یا حتی تصمیم به اخراج آن‌ها بگیرد. به همین دلیل نیاز به تنظیم استفاده از داده‌ها و ایجاد مسئولیت در تنظیم الگوریتم‌ها بسیار مهم است. به عقیده دومینگز، برای دستیابی به این هدف، تقویت جوانان و افزایش قدرت چانه‌زنی و ترویج گفت‌وگوی اجتماعی فراگیر ضروری است. او می‌گوید: «پرداختن به چالش‌های ناشی از دیجیتالی‌شدن و هوش مصنوعی در عصر کنونی، و در نتیجه تضمین دسترسی عادلانه‌تر به مشاغل پایدار و مناسب برای نسل‌های آینده، تنها از طریق یک رویکرد مشارکتی و عادلانه امکان‌پذیر خواهد بود.»

منبع: equaltimes.org

دمایی وجود ندارد. کارینا ایزکوردو، مشاور شهری منطقه آمریکای لاتین و دریای کارائیب صلیب سرخ، ضمن ابراز تأسف می‌گوید: «در مکزیک و آمریکای مرکزی، هیچ حکمرانی در مواجهه با امواج گرما برنامه ندارد و توانایی انطباق سیستم‌های الکتریکی که به شدت تحت تأثیر گرما قرار گرفته‌اند پایین است. برای مثال، ازجمله چیزهای مورد انتظار این است که حکمرانان منطقه برای محافظت از جمعیت‌های آسیب‌پذیر مانند نوزادان و افراد بالای ۶۰ سال که بیشتر در معرض گرما هستند، تمهیداتی بیندیشند. همچنین نیاز به سیاست‌هایی برای حمایت از کارگران سیار و روستایی در هنگام مواجهه با دمای بالا وجود دارد.» او پیشنهاد می‌دهد که در کوتاه‌مدت، تغییر برنامه‌های مدرسه و ساعات کار می‌تواند برای جلوگیری از موج گرما به‌عنوان راه‌حلی سریع مورد استفاده قرار بگیرد. با این حال، مسئله نگران‌کننده این است که گرما کشنده‌تر می‌شود. اگرچه تاکنون ۱۲۵ مورد مرگ در مکزیک ثبت شده، اما احتمال دارد که نه تنها در این کشور، بلکه در سراسر آمریکای شمالی و مرکزی تلفات گزارش‌نشده بیشتری وجود داشته باشد. مرگ‌ومیرهای ناشی از گرما همیشه به‌عنوان گرم‌زدگی گزارش نمی‌شود. علاوه بر میزان افزایش مرگ‌ومیر، گرما به‌ویژه زمانی که با تغییرات آب‌وهوایی تشدید شود منجر به یک بحران بهداشت عمومی در جامعه خواهد شد. این میزان دما، نرخ بیماری‌های قلبی عروقی، تنفسی و کلیوی را افزایش می‌دهد و تهدید ثبات شبکه برق‌رسانی، جوامع و امکانات مراقبت‌های بهداشتی را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

منبع: ال پائیس